

дѣдателя) на Капернаѣмско то сонмище (сѣборъ) комѣто имато вѣше Іаіръ, и помоли са на Исѣса, да избави отъ смѣртѣ та дванадесати-годишнѣ тѣ мѣ дщера. Исѣсъ тръгна да иди да ѹ. оуздрави, и додѣ то той отхуждаше, една жена коато страдаеше 12 години крѣвотеченіе, похвати скрито полѣ тѣ на дрехѣ тѣ мѣ, и са исцѣри отъ крѣвотеченіе то. И подѣръз малко врѣма доди единѣ отъ князіевѣ домѣ, и рече: ни давайте веки на оучителя трѣдѣ, зацо то момиче то оумѣрѣ. А Исѣсъ вѣзѣи въ дома, сѣживи момиче то, рече имѣ да мѣ дадѣтъ да иде, и заповѣда на родители тѣ мѣ никомѣ ницо да не казватѣ:

§. 28. Исѣсъ наѣска Назаретѣ.

И отъ тамѣ като тръгна Исѣсъ да си иде на отечество то си Назаретѣ, на пѣтѣ тръгнахѣ подѣрѣ мѣ двама слѣпцы и послѣдѣвахѣ мѣ дери до дѣма мѣ, дѣто ги исцѣри: и като си излѣзохѣ тѣи ето доведохѣ мѣ единѣ вѣсовитѣ нѣмѣ и го исцѣли въ той часѣ. Въ сѣвотѣ захвати да оучи въ сонмището сѣ толькѣ голѣмѣ мѣдрость, цото многема отъ слышатели тѣ зачѣдѣни дѣмаха: Не ли е той тектона? Сынѣ Марїинѣ? братѣ Іаковлевѣ, и Іосіевѣ и Іѣдинѣ и Симоновѣ? и сестри тѣ мѣ не ли сѣ вынаги по междѣ ни? А Исѣсъ рече: никой пророкъ не са обезчѣства на дрѣго мѣсто освенѣ на отечество ти си. И наѣсти града безѣ да направи много чѣдѣса. —

§. 29. Исѣсъ провожда Апостоли тѣ да проповѣдватѣ.

А отъ тамѣ заминѣ и свиди окресны тѣ села и сучаше и исцѣрѣваше и проповѣдѣваше благовѣстїе то: Призва и дванадесати тѣ си оученицы и ги проводи да проповѣдватѣ и тѣи като имѣ дади по преди силѣ да праватѣ чѣдѣса. Заповѣда имѣ да вѣдѣтъ немотни, и дѣто ги прѣемватѣ тѣхѣ и побченїето имѣ, тамѣ да благословавамѣ, а дѣ-